

[Alfred Hansen]

modstander af den statslige ØD-ordning, som socialdemokratiet har talt for. Man må respektere socialdemokratiet for, at det har denne holdning. Jeg synes nok, at partierne til højre i salen, som for alt i verden ikke vil have denne statslige ØD-model, men som samtidig kræver flere millioner kroner i erhvervstilskud – vi kan jo bare se på, hvad der er forhandlingsoplægget mellem de fire gamle partier i disse dage: man vil have flere milliarder kroner til erhvervslivet – ikke er konsekvente. Jeg kan udmærket forstå, at lønmodtagerne har ønske om at få medindflydelse på driften af de virksomheder, som lønmodtagerne over deres skattebillet er med til at støtte.

Derfor er venstres og de konservatives og de radikales erhvervs politik inkonsekvent. Men de er altså ved at skabe et berettiget krav om medejendomsret og medindflydelse på virksomhedernes drift. Vi mener, at det er strålende, at man spreder ejendomsretten, men vi mener, det hører hjemme i de enkelte virksomheder. Vi er ligesom venstre og konservative imod en statslig ØD-ordning, men vi tager konsekvensen fuldt ud og siger, at staten må holde fingrene væk fra det danske erhvervsliv.

Vi må have skabt et samfund, hvor erhvervslivet har tillid til gældende lov. Vi må have skabt et samfund, hvor man ikke klarer sig ved hjælp af lappeløsninger, men derimod har en langtidspanlægning, så det danske erhvervsliv og de danske borgere i øvrigt ved, hvad de har at rette sig efter. Vi må have skabt grundlag for en lavere rente; rentehøjden og rentebyrden er en svøbe for det danske erhvervsliv, ja, for hele det danske samfund, og derfor er det forståeligt, at erhvervslivet beder om at blive lettet for noget af den rentebyrde. Men der skal føres en sådan politik, at der skabes et naturligt grundlag for en rentesækning, som kan være til gavn ikke bare for det enkelte erhverv, men for hele samfundet.

Og så kunne man lige til sidst dvæle lidt ved, hvem det i grunden er, der har ansvaret for den situation, dansk erhvervsliv befinder sig i. Det er vel stort set de fire gamle partier, som i disse timer sidder og forhandler om, hvordan de skal redde landets økonomi. Det er faktisk disse partier, som i uskøn samdrægtighed op igennem 1960'erne i en højkonjunkturperiode har skabt grundlaget for

den situation, vi befinder os i. Der er vel ikke mange, der tror, at de med de samme midler og stort set samme persongalleri pludselig vil kunne løse landets problemer, vel at mærke i en lavkonjunkturperiode. Og nu prøver man altså fra det radikales venstres og fra venstres side at lappe på den fejlslagne politik, som de har været med til at føre, ved at forøge statstilskuddene til erhvervslivet.

Jeg tror, at jeg med mine bemærkninger har givet udtryk for, at retsforbundet tager afstand fra de to forslag fra venstre og det radikale venstre.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B. 98 om afvikling af alle former for erhvervsstøtte, hr. Mølgaard, har ordet.

Mølgaard (DR):

Jeg har som ordfører for beslutningsforslaget vedrørende afvikling af erhvervsstøtten med megen interesse lyttet til samtlige ordføreres indlæg med tilkendegivelser fra partierne vedrørende de mange erhvervsstøtteforslag, der her er til debat. Med særlig interesse har jeg naturligvis lyttet til, hvad de fire såkaldte ansvarlige, gamle, erfarne, rutinerede partier har tilkendegivet ved denne lejlighed, fordi de i øjeblikket sidder og forhandler om en redning af Danmark, om en løsning på vores alvorlige beskæftigelsesmæssige og økonomiske problemer.

I betragtning af, at de fire gamle partier kendetegnes ved deres ansvarlighed i adskillige omtaler i medierne, måtte man forvente, at de havde analyseret, hvad det egentlig er for problemer, vi har i dag i erhvervslivet og i samfundet. Det var da interessant og døgnaktuelt at få tilkendegivelser fra ikke mindst disse partiers side.

Jeg synes nok, at det har knebet lidt med forståelsen af, hvad det er, der skal til for at redde Danmark. Regeringen er måske nok sammensat af mennesker, der ifølge ordsproget, der er optrykt på folketingets vandrehals væg, forstår fuglenes sprog, men der er temmelig meget pip indblandet i erkendelsen af, hvad det egentlig er, der skal til for erhvervslivet. Skal erhvervslivet overvinde sine problemer, er problemet nok at få skabt en ny